

Joels bok og Laodikea-menigheten blant syvendedagsadventistene - nummer førtitre

Jeff Pippenger

2026-02-09

Nummer førtitre

Et symbol på de åtti menneskelige prestene forenet med den guddommelige Yppersteprest er tallet «81», og det er der vi finner Miller's Dream i boken Early Writings. I Åpenbaringen «81» finner vi at når det aller siste segl blir fjernet, blir det stillhet i himmelen i en halv time. Habakkuk 2:20 sier at hele jorden skal tie når Herren er i sitt hellige tempel.

Og da han åpnet det sjuende segl, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time.
Åpenbaringen 8:1.

Borttagelsen av det sjuende seglet finner sted i de tretti dagene, for det er det siste seglet. Den 31. desember 2023 begynte Esekiels ben oppstandelsesprosessen. Kristus begynte deretter å undervise i førti dager. Den datoen markerte slutten på de 1 260 dagene siden skuffelsen den 18. juli 2020, og Johannes forteller oss i Åpenbaringen elleve at vi skal måle templet, men la forgården være. Forgården ender ved slutten av adspredelsen, for Johannes forteller oss at 1 260 er gitt til hedningene, som er forgården. Når det måles, skal den historien utelates.

Når Miller våkner og ser mannen med støvkosten, er rommet tomt, og idet han hever sin røst, er Miller fortsatt i ødemarken. Fra oppstandelsens historie og inntil like før søndagsloven oppreiser Kristus templet til de hundre og førtifire tusen, slik Han gjorde i de førtiseks årene fra 1798 til 1844.

Når Han begynner å undervise, arbeider Han i sitt tempel, særlig i løpet av de tretti dagene. Engelenes tier da i tretti minutter, mens Han underviser sine prester blant tre hundre millerittiske predikanter, eller sin Gideons hær på tre hundre, eller mens Han utgir de tre hundre 1843-kartene; og alt dette gjør Han i løpet av de tretti dagene fra de usyrede brøds avslutning og frem til basunenes budskap. Han feier gulvet i Millers rom, men det er Hans gulv, så Millers rom er Hans tempel. Han fullfører verket med å utslette enten syndene eller navnene til dem som ble kalt som kandidater til å være blant de hundre og førtifire tusen.

Trompetbudskapet som kommer fem dager før himmelfarten og ti dager før dommen, er ildprøven. Det som skjer i de tretti minuttene da det er stille i himmelen, eller i de tretti dagene da Kristus underviser prestene, har allerede frembrakt to klasser når seglet blir satt under de tre trinnene: trompet, himmelfart og dom. Det er enkelt å se.

Hvis du kommer til det punkt hvor du skal forkynne trompetens budskap, og nekter å forkynne budskapet—svikter du.

De tre trinnene «basun, himmelfart og dom» er ett veimerke i tre trinn, slik som i begynnelsen av historien, der ett veimerke ble fremstilt ved «død, begravelse og oppstandelse». Den tredelte prøven ved enden er lakmusprøven som går forut for pinsens søndagslov med fem dager.

Fem dager etter oppstandelsen inntreffer slutten på de usyrede brøds høytid, og denne hellige sammenkomsten markerer den første og grunnleggende prøven i 2024. Skal du spise Himmels Brød eller brødet av menneskelig resonnement? Denne prøven kom i 2024, og den var blitt forbildet ved det grunnleggende opprøret hos Adam og Eva, Nimrod, Aron, Jeroboam, Korah og hans opprørere, protestantene i Milleritt-historien, alfa-opprøret til John Harvey Kellogg, opprøret i 1888 og naturligvis opprøret den 11. september. Kains grunnleggende opprør formidler spørsmålet om sjalusi mot din bror, hele veien ned gjennom rekken av grunnleggende opprør.

Alle illustrasjonene av grunnleggende opprør er opprør mot Gud, men noen, slik som opprørerne i 1888 og Korahs opprørere, innbefatter det faktum at den utvalgte budbærer er en del av prøven. Forkastelsen av Millers identifikasjon av at det er Roma som stadfester synet i Daniel 11:14, er en forkastelse av både budskapet og budbæreren. Prøven er grunnleggende, for ikke bare identifiserte fader Miller røverne i vers fjorten som Roma, men også Millers sønn.

Fem dager etter oppstandelsen den 31. desember 2023 ble Millers forberedende undervisningstjeneste overtatt av Han som kom etter Johannes. I tretti dager skulle særskilt undervisning til de tilbedende i templet bli gitt «ansikt til ansikt» av Kristus. Denne forberedelsen skulle forberede et presteskap på 80 til å forkynne advarselsbudskapet for basunhøytiden.

Denne forberedelsen på tretti dager består av en grunnleggende første prøve i begynnelsen og en annen tempelprøve ved avslutningen. Den andre tempelprøven fullføres før basunene blåses, og denne detaljen fremstilles derfor i Millers drøm når Kristus kastet juvelene ned i skrinet. Det er etter at Han gjør dette, at Han innbyr Miller til å «komme og se». Det er fra basunadvarselen til himmelfarten opp til dommen at banneret løftes opp i forkant av søndagsloven. Juvelene er alle i templet før Miller blir kalt til å «komme og se», og det er når de to vitnene løftes opp i skyene, at deres fiender ser dem.

Deres forutsigelse om et angrep fra islam, som slo feil i 2020, skal gjentas etter at den er blitt korrigert, slik det sanne midnattropet til Snow ble det. Miller hadde en forståelse som han identifiserte som midnattropet, men Samuel Snow korrigerte Millers midnattropsbudskap, og av denne grunn kalles Snows midnattropsbudskap i millerittisk historie det «sanne» midnattropsbudskapet. Midnattrops budskap er et budskap som er blitt korrigert og gitt kraft ved korrigeringen.

«De skuffede så ut fra Skriftene at de befant seg i ventetiden, og at de tålmodig måtte vente på synets oppfyllelse. Det samme bevismaterialet som hadde fått dem til å se fram til sin Herre i 1843, fikk dem til å vente Ham i 1844.» Early Writings, 247.

Fenomenet inntraff ved slutten av perioden fra 1840 til 1844, og det inntraff også ved begynnelsen. Josiah Litch forutsa en oppfyllelse angående islam i 1840. Han førte sin forutsigelse inn i det offentlige register i 1838, og korrigerte den deretter ti dager før 11. august 1840. Oppfyllelsen av

den korrigerte forutsigelsen ga kraft til den første engels budskap. Det andre budskapet ble gitt kraft ved det korrigerte budskapet om Midnattsskriket. To vitner fra én historie, som er et alfa-vitne og et omega-vitne. Sammen identifiserer de bemyndigelsen av et budskap basert på korrigeringen av et tidligere budskap.

Alfa betegner en profeti om islam, og omega betegner en profeti om en lukket dør. Linje på linje viser islam i 1840 og den lukkede døren i 1844 at islam og en lukket dør er Midnattropets budskap. Ved begynnelsen av budskapet løses islam, slik som ved Kristi triumferende inntog. På dette punktet lukkes døren i lignelsen om de ti jomfruene, slik døren lukkes ved dommen over Guds hus. Ved budskapets avslutning slår islam til igjen idet døren lukkes over De forente stater.

Det er viktig å se at linjen som frembringes av Tredje Mosebok tjuetre, identifiserer påskens tre trinn ved begynnelsen og prestenes tre trinn ved enden. Prestene løftes opp som et offer ved søndagsloven, men de blir rensset før den hendelsen. Når de løftes opp, er de banneret, og da Kristus ble løftet opp i de tre trinnene ved begynnelsen av linjen, drog Han hele verden til seg. Opphøyelsen av de hundre og førtifire tusen er enden på linjen som begynte med Kristi opphøyelse. Både i begynnelsen og ved enden blir ett veimerke på tre trinn identifisert.

Tre skritt i begynnelsen som etterfølges av fem dager, og tre skritt i avslutningen som etterfølges av fem dager. Fra det punktet av handler beretningen om den store skare, for prestedømmet er blitt opprettet som fanen for de hundre og førtifire tusen. Tabernaklenes sju dager er en periode for hedningene. Dersom vi holder utenfor hedningenes tid som begynner ved søndagsloven, og holder utenfor de tre og en halv dagene som endte i 2023, har vi de hundre og førtifire tusens tempel fremstilt innenfor de femti dagene i pinsetiden fra 31. desember 2023 til den snart kommende søndagsloven.

Fem dager fra oppstandelsen for jomfruene, tretti dager som følger for prestene. Deretter fem dager med et trompetbudskap fra jomfruene, som ender med deres himmelfart når de førti dagene er fullendt, etterfulgt av fem dager frem til dommen, etterfulgt av fem dager frem til søndagsloven. Som et symbol på jomfruene fremstiller tallet «5» fotsporene til de hundre og førtifire tusen, som er jomfruer og som også er prester.

I løpet av de tretti dagene med undervisning blir det siste og sjuende segl tatt bort, og det er i denne perioden at Miller ser juvelene bli gjenopprettet. «Kom og se» er et symbol som bygger på de fire første seglene, så da det sjuende seglet ble åpnet, ble Miller bedt om å «komme og se», men englene i himmelen bare ser på i stillhet. Millers drøm identifiserer beseglingen av juvelene, som er de hundre og førtifire tusen, samtidig som den også identifiserer juvelene, som er midnattropets budskap. Dette budskapet formidler kraften til jomfruene som fullbyrder beseglingen, og mannen med støvbørsten identifiserer Ham som styrer både budbærerne og budskapet.

2024 representerer den grunnleggende prøven, og nå i 2026 er tempelprøven kommet. Vi befinner oss nå i tretti-dagersperioden hvor Kristus underviser, og å ikke erkjenne dette faktum er skjebnesvangert.

Å erkjenne budskapet og budbæreren var et ledd i den grunnleggende prøven som ble framstilt ved at Roma stadfestet synet, og er et ledd i fortellingen om Elia og Akab.

Og i Asas, Judas konges, åtte og trettiende regjeringsår begynte Akab, Omris sønn, å regjere over Israel; og Akab, Omris sønn, regjerte over Israel i Samaria i to og tjue år. Og Akab, Omris sønn, gjorde det som var ondt i Herrens øyne, mer enn alle dem som hadde vært før ham. Og det skjedde, som om det hadde vært en liten ting for ham å vandre i Nebats sønn Jeroboams synder, at han tok Jesabel, datter av Etba'al, sidoniernes konge, til hustru, og gikk bort og tjente Ba'al og tilbad ham. Og han reiste et alter for Ba'al i Ba'als hus, som han hadde bygget i Samaria. Og Akab laget en Asjera; og Akab gjorde mer for å vekke Herren Israels Guds vrede enn alle Israels konger som hadde vært før ham. I hans dager bygde betelitten Hiel Jeriko; han la dets grunnvoll på Abiram, sin førstefødte, og satte opp dets porter på sin yngste sønn Segub, etter Herrens ord, som han hadde talt ved Josva, Nuns sønn. Og Elia, tisjbitten, som var av Gileads innbyggere, sa til Akab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, han for hvis åsyn jeg står, skal det i disse år ikke være dugg eller regn uten etter mitt ord. 1 Kong 16:29–17:1.

Tallene som er knyttet til Akab, bidrar til avsnittets sammenheng. «Trettiåtte» representerer en «oppstandelse». Israel fikk befaling om å «stå opp» og gå inn i det lovede land i det trettiåttende året.

Så stå nå opp, sa jeg, og dra over bekken Sered. Og vi drog over bekken Sered. Og den tiden vi vandret fra Kadesj-Barnea til vi kom over bekken Sered, var åtte og tretti år, inntil hele den generasjon av stridsmenn var utryddet fra leiren, slik Herren hadde tilsvoret dem. 5 Mosebok 2:13, 14.

Jesus helbredet den lamme mannen, som var trettiåtte år gammel, da Han sa til ham: «Stå opp.»

Og det var en mann der som hadde vært skrøpelig i åtte og tretti år. Da Jesus så ham ligge der og visste at han alt hadde vært slik en lang tid, sa han til ham: Vil du bli helbredet? Den vanføre mannen svarte ham: Herre, jeg har ikke noen som kan legge meg i dammen når vannet blir rørt opp; men mens jeg er på vei, stiger en annen ned før meg. Jesus sa til ham: Stå opp, ta din seng og gå. Og straks ble mannen helbredet, og han tok sin seng og gikk. Men det var sabbat den dagen. Johannes 5:5–9.

Josiah Litch fremsatte en forutsigelse i 1838, som han finjusterte i 1840. Det trettiåttende året som Moses viser til i Femte Mosebok, var også det førtiende året. Josiah Litchs totrinnsprosess svarte til den totrinnsvækkelsen til hans navnebror, kong Josjia. Tallene 38 og 40, sett i forhold til hverandre, representerer en oppreisning, noe som er det som skjer med de to vitnene når de løftes opp i skyene.

Hos Litch ble opphøyelsen fullbyrdet ved islams budskap i det annet ve. Den opphøyelsen som markeres ved Kristi himmelfart, kommer etter islams trompetbudskap. De to første trinnene i veimerket trompet, himmelfart og dom ble forbildet ved Litch, hvis to trinn ble forbildet ved kong Josias totrinns vekkelser og reformasjon. I Femte Mosebok var befalingen å bryte opp og dra inn i det lovede land, og opphøyelsen av banneret ved søndagsloven er det identiske løfte.

Akab regjerte i tjue-to år; således regjerer han i den perioden da guddommelighet er forenet med menneskelighet, hvilket er perioden på tretti dager som går forut for basunbudskapet. Akab er Trump, som i den aller nærmeste fremtid vil gifte seg med Jesabel. I Trumps periode er det bare Elia som har et budskap om regn. Dette forhold er grunnleggende, for de hundre og førtifire tusens bevegelse er bevegelsen til metodologien linje på linje; og denne metodologien er basert på den grunnleggende sannhet at de hundre og førtifire tusens reformbevegelse er blitt forbilledliggjort av enhver reformbevegelse i den hellige historie. I hver av disse bevegelsene var lederne en del av prøveprosessen. Hver eneste gang.

Ahab er den sjuende kongen fra Jeroboam, og vi har gjentatte ganger vist hvordan Ahab er staten under søndagslovkrisen. Vi har vist hvordan den laodikeiske Syvendedags Adventistkirken gjenoppbygde Jeriko i 1863, noe som kostet ekteparet White deres eldste og yngste sønner, og som foregriper Jeriko ved søndagsloven. 1863 er et forbilde på søndagsloven.

Avsnittet er fullt av symbolikk som identifiserer perioden som beseglingen av de hundre og førtifire tusen, og i denne tidsperioden er det en grunnleggende opprørshandling å forkaste Millers forståelse av en sannhet som ble plassert på Habakkuks 1843-tavle; dette innbefatter en tilsidesettelse av Guds utvalgte budbærer under det samme påskudd som Korahs opprørere og opprørerne i 1888, som hevdet at hele menigheten er hellig.

Vi er nå i prøven om tempelet, når himmelens vinduer åpnes sammen med en tidshusholdningsmessig dør. Den tidshusholdningsmessige døren markerer overgangen for prestene fra Laodikea til prestene i Filadelfia. Den markerer atskillelsen mellom de falske og de sanne juvelene i Millers drøm. Vinduene identifiserer en forbannelse eller en velsignelse. Malaki tre forutsetter prøven på grunnlag av en tilbakevenden. Millers drøm fremhever gjenopprettelsen av både prestedømmet og budskapet. Åpenbaringen nitten identifiserer Herrens hær som reises opp når en forutsigelse om et trompetbudskap om islam blir oppfylt.

Prøven som går forut for basunbudskapets lakmusprøve, er den andre, og den er tempelprøven. Millers drøm frembringer en fordobling, som alltid er forbundet med den andre prøven, for i Millers drøm brukes juveler både som budskapene og budbærerne. Tempelprøven innebærer anvendelsen av linje på linje-metodologien til den sene regn. Den krever at prestene ser tempelet i de ulike profetiske linjene for å samordne budskapene. Mannen med støvbørsten sitt større skrin er templet til de hundre og førtifire tusen, og Malakis forrådshus er det samme. Hjertet i tempelinnredningen er paktens ark, som de dekkende kjeruber uopphørlig skuer på, og slik understrekes hele de hellige veseners fokus. De hellige i denne historien må se hen til templet og skue inn i arken.

Tempelet til de hundre og førtifire tusen er emnet i Tredje Mosebok tjuetre, og det fremstiller en historisk linje som ble oppfylt på Kristi tid med det Søster White kaller «pinsetiden». Fra oppstandelsen til pinse, eller fra 31. desember 2023 til søndagsloven, representerer den profetiske linjen i Tredje Mosebok tjuetre tempelet til de hundre og førtifire tusen. Denne historien begynner med et veimerke på tre trinn, etterfulgt av fem dager, og den ender med et veimerke på tre trinn, etterfulgt av fem dager. Midt i alfa- og omega-historiene finnes de tretti dagene med beseglingen

av prestene. Denne samlede linjen begynner med sabbaten på den sjuende dag og ender med sabbaten i det sjuende år. På dette nivået er tempelet til de hundre og førtifire tusen arken som skal bære 8 sjeler til den nyskapte jord, og det er også paktens ark, overskygget av to engler, likesom de to sabbatene kaster sin skygge over tempelet for prestedømmet til de hundre og førtifire tusen, fremstilt ved pinsetiden.

Tredje Mosebok tjuetre handler om prestedømmet til de hundre og førtifire tusen under den endelige manifestasjonen av pinsetiden, som begynte ved Kristi oppstandelse og fortsatte inntil femti dager senere på pinsedagen. Pinsetiden blir stadfestet når de første tjueto versene i Tredje Mosebok tjuetre settes i samsvar med de siste tjueto versene. William Millers drøm identifiserer at juvelene i Guds ord både er budskapet og budbærerne.

«Jeg har hatt dyrebare anledninger til å vinne en erfaring. Jeg har hatt erfaring i den første, den andre og den tredje engels budskap. Englene fremstilles som flygende midt under himmelen, idet de forkynner for verden et advarselsbudskap og har en direkte betydning for det folk som lever i de siste dager av denne jords historie. Ingen hører disse englenes røst, for de er et symbol som representerer Guds folk, som arbeider i harmoni med himmelens univers. Menn og kvinner, opplyst av Guds Ånd og helliget ved sannheten, forkynner de tre budskapene i deres rekkefølge.» Life Sketches, 429.

Englene er symboler på Guds folk, som forkynner det budskapet som engelen representerer.

«Tiden er kort. Den første, den andre og den tredje engels budskap er de budskap som skal gis til verden. Vi hører ikke bokstavelig de tre englenes røst, men disse englene i Åpenbaringen representerer et folk som skal være på jorden og gi disse budskapene.

«Johannes så ‘en annen engel komme ned fra himmelen, med stor makt; og hele jorden ble opplyst av hans herlighet.’ Åpenbaringen 18:1. Dette verk er Guds folks røst som forkynner et advarselsbudskap til verden.» The 1888 Materials, 926.

Engler representerer det folk som forkynner de budskapene som englene representerer. William Miller er profetisk fremstilt i en mengde anvendelser. En av disse anvendelsene er at Miller er representert ved de første og de siste tidsprofetiene han ble ledet til å forkynne. De syv tider, eller 2 520 år, som endte i 1798, var Millers alfa-oppdagelse, og helligdommens renselse ved slutten av 2 300 aftener og morgener den 22. oktober 1844 var Millers omega-oppdagelse. Millerittisk historie er representert fra 1798 til 1844, og selv om det var den første og den andre engels historie, kalles den ved navnet til budbæreren for denne historien. Millerittisk historie identifiserer at Miller var den «røsten» som forkynte den første og den andre engels budskap, og den første engel kunngjorde dommens begynnelse den 22. oktober 1844, og den første engel ankom ved endetiden i 1798, ved avslutningen av «de syv tider»s adspredelse av Israels rike. Miller er et symbol på både profetien om de 2 520 år og profetien om de 2 300 år.

Det første veimerket i 1798 kunngjorde at dommen ville begynne når de 2 300 årene endte den 22. oktober 1844. Deretter åpnet Herren lyset om sabbaten på den syvende dag, og det var Hans hensikt å fullføre verket, så Han forsøkte å åpne ytterligere lys over de sju tidene i 1856, men opprør ble åpenbart i stedet for tro. De sju tidene er alfa i millerittisk historie, og de 2 300 er

omega.

De sju tider er fremstilt ved sabbaten i det sjuende år, og de 2 300 er fremstilt ved sabbaten på den sjuende dag. Millerittenes historie er fremstilt ved 1798 og 1844, og 1798 fremstiller de sju tider, mens 1844 fremstiller de 2 300 år. Disse to sabbatene er bokstøttene til den historien som er fremstilt i 3 Mosebok tjue-tre. Disse to sabbatene fremstiller to budskap, som utgjør ett budskap. Disse to budskapene fremstiller millerittene, for de menneskene som forkynner budskapene, fremstiller englene som symboliserer budskapet. I 1798 kom den første engelen, og i 1844 kom den tredje engelen.

Tredje Mosebok tjue-tre har sju høytider og sju hellige sammenkomster, selv om ikke hver høytid er en hellig sammenkomst og omvendt. Høytidene faller alle mellom den første og den siste hellige sammenkomsten, som er sabbaten på den sjuende dagen i begynnelsen og sabbaten i det sjuende året ved slutten. Høytidenes historie innrammes av de to sabbatene som representerer William Miller og millerittene.

Når de første tjue-to versene og de siste tjue-to versene i 3. Mosebok tjue-tre føyes sammen, blir pinsetiden identifisert. Den strukturen som etableres ved å føre linjene sammen, er fullstendig guddommelig. Strukturens pinsetid illustrerer tydelig de tre trinnene til de tre englene. Den bærer signaturen til «Sannhet». Den bærer signaturen til Alfa og Omega. Den bærer signaturen til Palmoni. Den leder en elev til selve hjertet av Det Aller Helligste. Den identifiserer templet til de hundre og førtifire tusen. Den strekker seg helt frem til den nye jord.

Denne sannheten i Tredje Mosebok tjue-tre blir nå åpnet i forbindelse med tempelprøven som går forut for lakmusprøven og den tredje prøven. Den tredje engelen ankom i 1844, og deretter igjen ved 11. september og så igjen i 2023. Da den tredje engelen ankom i 1844, skulle de trofaste i tro følge Kristus inn i Det aller helligste. Tredje Mosebok tjue-tre er veien inn i Det aller helligste og representerer et element i tempelprøven. Johannes fikk befaling om å måle templet og også dem som tilber der.

Millers skrin er tempelet, og juvelene er tilbederne deri. Malakis forrådshus er tempelet, og tiendene er tilbederne deri. Pinsehøytidens tid, slik den er framstilt i den linje-på-linje-anvendelsen av Tredje Mosebok tjue-tre, representerer tempelet til de hundre og førtifire tusen. Enda mer direkte illustrerer den paktens ark, med de dekkende kjerubene som ser på De ti bud, Arons stav som blomstret, og den gyldne krukken med manna.

De dekkende kjerubene er engler, og engler representerer et budskap og budbæreren. Budskapet som er alfabudskapet i Tredje Mosebok tjue-tre, er sabbaten på den syvende dag, og omegabudskapet er sabbaten i det syvende år. Begge er budskap, og de er også alfa- og omegabudskapene til William Miller og millerittene, med oppfyllelsen av «de syv tider» i 1798, et symbol på sabbaten i det syvende år, og i 1844 ledet Gud sitt folk inn i Det aller helligste, hvor de oppdaget sabbaten på den syvende dag. Disse to sabbatene er de første og siste hellige sammenkallinger i Tredje Mosebok tjue-tre, og pinsehøytidens tid er plassert mellom dem begge, slik arken var plassert mellom de to dekkende kjerubene.

Templet skal måles, og dette innbefatter å utelate forgården som er gitt til hedningene. Ved søndagslovsdommen avsluttes dommen over Guds hus, og dommen over hedningene begynner. Hedningenes tider endte i 1798, ved slutten av 1 260 år, og ved slutten av tre og en halv dag, (et symbol på 1 260) skulle Johannes utelate forgården.

Og det ble gitt meg et rør lik en stav; og engelen sto der og sa: Stå opp og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der. Men forgården som er utenfor templet, la den være og mål den ikke; for den er gitt til hedningene, og den hellige stad skal de trå under fot i førtito måneder. Åpenbaringen 11:1, 2.

Forgården skulle utelates, for den var gitt til hedningene, som trådte den under fot i tre og en halv dag, eller førtito måneder.

Og de skal falle for sverdets egg og bli ført bort som fanger til alle folkeslag; og Jerusalem skal bli nedtrådt av hedningene inntil hedningenes tider er fullendt. Lukas 21:24.

Hedningenes tider ble fullført i 1798, da Daniels bok ble åpnet.

«I tempelet i Jerusalem skilte en lav mur den ytre forgården fra alle de øvrige delene av den hellige bygningen. På denne muren fantes det innskrifter på forskjellige språk som erklærte at ingen andre enn jøder hadde lov til å passere denne grensen. Om en hedning hadde våget å trenge inn i det indre området, ville han ha vanhelliget tempelet og måttet bøte med sitt liv. Men Jesus, opphavsmannen til tempelet og dets tjeneste, drog hedningene til seg ved båndet av menneskelig sympati, mens hans guddommelige nåde brakte dem den frelsen som jødene forkastet.» Alfa og Omega, 194.

31. desember 2023 avsluttet de tre og en halv profetiske dagene fra skuffelsen den 18. juli 2020. Disse tre og et halvt år viser at et profetisk budskap da ville bli avforseglet, og at hedningenes tider var fullendt, og opphørte fra målingen av templet og dem som tilber derinne. Ved søndagsloven, som i pinsetiden var pinsedagen, går dommen over til hedningene. Når vi lar hedningenes tider opphøre ved målingen av templet til de hundre og førtifire tusen, finner vi at perioden fra 31. desember 2023 og frem til søndagsloven er templet.

Vitnesbyrdet om tempelet er at det blir reist opp i to trinn: først grunnvollen, deretter blir tempelet identifisert som fullført når hjørnesteinen som ble forkastet, på underfullt vis blir til hovedhjørnesteinen. Grunnvollen ble lagt da det gamle Israel kom ut av Babylon i historien om det første dekretet, og tempelet ble fullført i historien om det andre dekretet, men før det tredje dekretet. Den grunnleggende prøven fant sted i 2024, og vi er nå i tempelprøven. Denne tempelprøven ender ved den tredje og avgjørende prøven, og tempelprøven krever at Guds folk måler tempelet.

Tempelet i Tredje Mosebok tjue-tre blir reist opp fra 31. desember 2023 og frem til søndagsloven, og innenfor denne profetiske historien er de tre prøvene som alltid inntreffer når en profeti blir avforseglet, framstilt. Den siste av de tre er lakmusprøven, som ble framstilt ved leirmøtet i Exeter. På det møtet deltok du enten på samlingene i teltet hvor eldste Snow to ganger framla sitt budskap om det sanne midnattsskrik, eller du deltok på de følelsesbetonte og ubalanserte samlingene borte

ved teltet i Watertown. Da møtene var avsluttet, gikk budskapet om det sanne midnattsskrik fram som en flodbølge. Exeter var lakmusprøven, og lakmusprøven representerer beseglingen.

Leirmøtet i Exeter ble fremstilt i forbilde ved Kristi triumferende inntog i Jerusalem, og Lasarus ledet eselet som Jesus red på. Lasarus' død var skuffelsen den 18. juli 2020, men han var også Kristi kronende mirakel og «seglet» på Hans guddommelighet.

«Hvis Kristus hadde vært i sykerommet, ville Lasarus ikke ha dødd; for Satan ville ikke ha hatt noen makt over ham. Døden kunne ikke ha rettet sin pil mot Lasarus i Livgiverens nærvær. Derfor holdt Kristus seg borte. Han lot fienden få utøve sin makt, for at Han kunne drive ham tilbake som en beseiret fiende. Han tillot at Lasarus kom inn under dødens herredømme; og de lidende søstrene så sin bror bli lagt i graven. Kristus visste at idet de så på sin brors døde ansikt, ville deres tro på sin Forløser bli satt på en hard prøve. Men Han visste at på grunn av den kampen de nå gikk igjennom, ville deres tro skinne frem med langt større kraft. Han led hver smertens kval som de utholdt. Han elsket dem ikke mindre fordi Han drøyde; men Han visste at det for dem, for Lasarus, for Ham selv og for Hans disipler skulle vinnes en seier.»

«‘For deres skyld’, ‘for at dere skal tro.’ For alle som rekker ut for å kjenne Guds ledende hånd, er øyeblikket med størst motløshet den tiden da den guddommelige hjelp er nærmest. De vil med takknemlighet se tilbake på den mørkeste delen av sin vei. ‘Herren vet hvordan han skal utfri de gudfryktige,’ 2 Peter 2:9. Fra enhver fristelse og enhver prøvelse vil Han føre dem ut med fastere tro og en rikere erfaring.»

«Ved å drøye med å komme til Lasarus hadde Kristus en barmhjertighetens hensikt overfor dem som ikke hadde tatt imot Ham. Han ventet, for ved å oppreise Lasarus fra de døde ville Han gi sitt gjenstridige, vantro folk enda et bevis på at Han virkelig var «oppstandelsen og livet». Han nødig ga opp alt håp for folket, de stakkars, villfarende fårene av Israels hus. Hans hjerte brast på grunn av deres ubotferdighet. I sin barmhjertighet hadde Han til hensikt å gi dem enda ett bevis på at Han var Gjenoppretteren, Den som alene kunne føre liv og udødelighet fram i lyset. Dette skulle være et bevis som prestene ikke kunne feiltolke. Dette var grunnen til Hans forsinkelse med å gå til Betania. Dette kronende mirakelet, oppvekkelsen av Lasarus, skulle sette Guds segl på Hans gjerning og på Hans krav på guddommelighet.» Alfa og Omega, 528, 529.

Det triumferende inntoget begynte med at et esel ble løst for at Kristus skulle ri på det.

Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler og sa til dem: Gå inn i landsbyen som ligger foran dere, og straks skal dere finne et esel som står bundet, og en fole sammen med det. Løs dem og før dem til meg. Og dersom noen sier noe til dere, skal dere svare: Herren har bruk for dem; og straks vil han sende dem. Alt dette skjedde for at det skulle oppfylles som var talt ved profeten, som sier: Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, saktmodig, og ridende på et esel, ja, på en fole, eslets avkom. Og disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde pålagt dem. Matteus 21:1–6.

Midnattsropets budskap sluttet seg til den andre engels budskap, som var kommet ved den første skuffelsen. På Kristi tid var den skuffelsen Lasarus' død, og for millerittene var det den feilslåtte

forutsigelsen for 1843, som inntraff den 19. april 1844. Begge disse skuffelsene representerer 18. juli 2020.

I pinsetiden, som er framstilt i Tredje Mosebok tjuetre, blir lakmustesten framstilt ved det trefoldige veimerket: basunhøytiden, Kristi himmelfart og forsoningsdagen. Disse tre trinnene representerer lakmustesten i forhold til de to første prøvene: grunnvollen og templet. Disse tre trinnene kommer fem dager før pinsens søndagslov og representerer en opphøyelse av de hundre og førtifire tusen som banneret. Dersom de består lakmustesten, blir de løftet opp; dersom de ikke gjør det, blir de blåst ut av vinduene i Millers drøm.

Det tredje trinnet i beseglingen er soningsdagen, og det representerer utslettelsen av synd. Det andre trinnet er frembæringen av Malakis levittoffer, og det første trinnet er basunenes budskap. Siden 1844 har menneskeheten levd i historien om den syvende basuns lyd. Den ytre forkynnelsen i den syvende basun er budskapet om islams tredje ve, og den indre forkynnelsen i den syvende basun er Kristi verk med å forene sin guddommelighet med menneskeligheten hos de hundre og førtifire tusen.

Vi vil fortsette i neste artikkel.

«I profetenes skrifter fremstilles scener som, selv om de er eldgamle, for oss fremtrer med nye åpenbaringers friskhet og kraft. Ved tro forstår vi at disse beretningene om Guds handlinger med sitt folk i tidligere tider er blitt bevart for at vi skal kunne skjelne de lærdommer Gud ønsker å lære oss gjennom vår tids erfaringer. »

Når vi lever i en tid som ikke er mindre betydningsfull enn den som gikk forut for Kristi annet komme, må vi være særlig på vakt mot å begå feil som ligner dem jødene gjorde i tiden for Kristi første komme.

«I likhet med de jødiske lederne, som gradvis utformet et formelt system for gudsdyrkelse, hvor betydningen av uvesentlige forhold ble sterkt overdrevet, står noen mennesker nå i fare for å miste de viktige sannhetene av syne som gjelder for denne slekt, og å søke etter det som er nytt, fremmedartet og fengslende. »

«Det er behov for å verne om opphøyde prinsipper. De som søker etter og fremmer fantasifulle forestillinger, trenger å bli undervist i hva som er sannhet, før de forsøker å undervise andre. Menneskeskapte teorier og antakelser skal ikke søkes etter som sannhet. »

Det er mange som er trofaste mot prinsippet som står, og disse vil bli hjulpet og velsignet; for de gråter mellom forhallen og alteret og sier: «Spar ditt folk, Herre, og overgi ikke din arv til vanære.» Vi må la grunnprinsippene i den tredje engels budskap tre klart og tydelig frem. De store søylene i vår tro vil bære all den tyngde som kan legges på dem.

I denne villfarelsens tidsalder, av dagdrømmeri og svermeri, trenger vi å lære de første grunnprinsippene i Kristi lære. La oss strebe etter å kunne si med apostelen: «Vi har ikke fulgt kunstig uttenkte fabler da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og komme.» Herren kaller oss til å følge høye og edle prinsipper.

«Sannhet, nærværende sannhet, er alt det Guds ord fremstiller den som å være. Herren vil at hans folk skal holde seg borte fra all overflødighet, fra alt som tenderer mot mystisisme. La dem som blir fristet til å hengi seg til fantasifulle, innbilte læresetninger, senke sjakten dypt ned i de himmelske sannheters steinbrudd og sikre seg den skatt som betyr evig liv for mottakeren. I Ordet finnes de mest dyrebare sannheter. Disse vil bli funnet av dem som studerer med alvor; for himmelske engler vil lede søket.»

«Med henvisning til dem som nå lever på jorden, erklærte Paulus: «Den tid skal komme da de ikke skal tåle den sunne lære, men etter sine egne lyster skal de hope opp lærere for seg, ettersom det klør dem i øret; og de skal vende øret fra sannheten og vende seg til fabler.»»

Hvor betydningsfull, hvor sjelgripende, er den formaning Paulus gav idet han profeterte om dem som ikke ville holde ut i den sunne lære: «Så vitner jeg da for Gud og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde ved sin åpenbarelse og sitt rike: Forkynn ordet; vær rede i tide og utide; irettesett, refs, forman med all langmodighet og lære.»

«De som har samfunn med Gud, vandrer i Rettferdighetens sols lys. De vanærer ikke sin Forløser ved å forderve sin vei for Gud. Himmelsk lys skinner over dem. Etter hvert som de nærmer seg avslutningen på denne jordens historie, øker deres kunnskap om Kristus og om profetiene som gjelder ham, i høy grad. De er av uendelig verdi i Guds øyne; for de er i enhet med hans Sønn. For dem er Guds ord av overmåte stor skjønnhet og herlighet. De ser dets betydning. Sannheten blir åpenbart for dem. Læren om inkarnasjonen blir omgitt av en mild glans. De ser at Skriften er nøkkelen som åpner alle mysterier og løser alle vanskeligheter. De som har vært uvillige til å ta imot lyset og vandre i lyset, vil være ute av stand til å forstå gudsfryktens mysterium; men de som ikke har nølt med å ta opp korset og følge Jesus, vil se lys i Guds lys.» The Southern Watchman, 4. april 1905.